

अपि आत्मकीवते सुगन्धः । शब्दनिष्कर्षभेदे तद्विधतिः
शब्दार्थरत्ने यथा

“लिङ्गत्वञ्च प्राकृतगुणगतावस्थात्मकोधर्मा एव तद्विशेषश्च
पुनर्पुंसकत्वादिः । तथा हि सर्वेषां त्रिगुणप्रकृतिका-
र्यनया शब्दानामपि तथात्वेन गुणगतविशेषाच्छब्देषु
लिङ्गविशेष इति कल्प्यते स च विशेषः शास्त्रे इत्यमर्थ-
धायि । विवृतसत्त्वादीनां त्वलङ्घनेष्ववस्थानात् नपुं-
सकत्वं सत्त्वस्याधिक्ये पुंस्त्वम्, रजसाधिक्ये स्त्रीत्वमिति ।
एवञ्च लिङ्गस्य शब्दधर्मत्वेऽपि शब्देन सहाय्यभेदा-
रोपात् असति वाचके अर्थेऽपि साक्षात् तत्पारतन्त्र्येण
वा सर्वत्र तस्य विशेषणत्वम् शाब्दबोधे शब्दभानस्येष्ट-
त्वाच्च शब्दस्य नामार्थतावत् तद्वत् लिङ्गस्यापि नामार्थतौ-
चिख्यात् “न सोऽस्ति प्रत्ययोलोके यः शब्दानुगमादते”
इति प्रागुक्तेः “शब्दोऽपि यदि भेदेन विवृत्ता स्यात्तदा तथा ।
नो चेत् श्रोत्रादिभिः सिद्धोऽप्यसावर्थेऽवभासते” इति चार्थ-
क्तञ्च शब्दानां नामार्थतावगतेः । तथा प्रातिपदिकार्थः ।
अभेदविवक्षायां तु श्रोत्रादिभिरेव सिद्धः ज्ञातः सन् अर्थ-
प्रकारतया भासते इति तदर्थः । युक्तञ्चैतत् पुंलिङ्गः श-
ब्द इति व्यवहारात् “स्वमोर्नपुंसकादिनि” पा० सूत्रे शब्दस्यैव
नपुंसकत्वव्यपदेशात् दारानित्यादौ पुंस्त्वान्वयवाधाच्च लि-
ङ्गस्य शब्दधर्मत्वमन्यथैतेषु लिङ्गाद्यनन्वयापत्तेर्विवक्षा-
रत्नत्वनिर्देशासङ्गत्यापत्तेश्च । तथा अर्थभेदाच्छब्दभेद-
वत् लिङ्गभेदादपि शब्दभेद इति कल्प्यते प्रागुक्तधर्मविशे-
षरूपभेदकसङ्गात्वात् । उक्तञ्च भाष्ये “एकार्थे शब्दान्यत्वा
हृष्टं लिङ्गान्यत्वमिति” । एवञ्च तटादिशब्दानामनेकलि-
ङ्गत्वव्यवहारः समानानुपूर्व्यैकत्वेनैव वस्तुतस्तथा भिन्नाना-
मव भिन्नलिङ्गत्वमिति दिक् । “अकारादि लकारा-
नान् लोचनीयान् लिखेत्ततः । अक्षरार्थद्वयं लख्यं
द्वयं लोच्यं प्रचक्षते” अकडमचक्रे तन्वसारोक्ते अ-
कारादिवर्णचतुष्के च

लृप्त गतौ व्या० व्या० सक० अनिट् । कृताते व्यक्तीष्ट दुक्त्वै
लृप्त लि० लप-क्त । श्रुति २ कल्पिते श्रुतिरहिते निर्मिते च
शब्दच० “पतिवरा लृप्तप्रियवाङ्मयेण” लृप्तेन सोपान
पथेन मञ्जुम् रघुः । एवापिते च “लृप्तकेशनस्त्रयशुर्दानः
शुक्लाम्बरः शुचिः” मनुः ।

लृप्तकोलां स्त्री लृप्तं कीलमत्र । (पाठ्या) इति ख्याते । नि-
र्दिष्टकरग्रहणाद्यं दत्तभूमिशब्दग्रहणोपयोगिसत्त्वज्ञापके
पत्रभेदे लि० ।

लृद पु० कृद-भावे घञ् । श्रुतायां । सा च जलवि-
कारभेदः यथाह या० “रसात्तु रसनं शैत्यं स्नेहं
कृदं समार्हवञ्” । “रसादुदकात् रसनेन्द्रियं शैत्यम-
ल्लानां स्नेहं स्निध्यताम् मृदुतासहितं कृदमार्हताम्”
मिता० । देहस्यः कृदश्च स्नेहकार्यः कृदनशब्दे
विवृतिः । “तदङ्गनकोदसमाकुलाक्षम्” “स तौ कुश-
लयोन्मृष्टगर्भकोदौ तदाख्यया” रघुः । २पतीभावे शब्दचि०
“पदस्थितस्य पदास्य बभूव वरुणमास्करौ । पदाचक्षु-
तस्य तस्यैव कृदकोशकराबुधौ”

लृदक लि० कृदयति कृद-णिच्-ण्वल् । कृदकारके देह-
स्य कफे कृदनशब्दे विवृतिः । २कृदकारके जलादौ
लि० । देहस्य दशवर्गमध्ये श्वेदभेदे अग्निशब्दे ५० पृ०
पदार्थादर्गवाक्यम् इहम् । जलस्य कृदकत्वेऽपि तत्र
अग्नेः साहचर्यादेव तथात्वम् ।

लृदन् पु० कृदयति कृद-णिच्-कनिन् (चन्द्रे ण्यः)

लृदिन पु० कृदयति कृद-णिच्-ण्वल् । कृदकारके देहस्य
स्नेहभेदे तद्विधतिः भावप्रकाशे

“कफस्थैतानि नामानि लृदिनश्चालम्बनः । रसनः स्ने-
हनश्चापि स्नेहणः स्थानभेदतः । अथ लृदिनादीनां
स्थानान्याह “आमाशयेऽथ हृदये कण्ठे शिरसि सन्निधु ।
स्थानेष्वेव मनुष्याणां स्नेहा तिष्ठत्यनुक्रमत्” । दीपाणां
सकलशरीरव्यापिनामपि पञ्च पञ्च स्थानानीति बाङ्गलप्रा-
भिप्रायेणोक्तानि । तथाच वागभटः “इति प्रायेण दो-
षाणां स्थानान्ये कीकृतात्मनाम । व्यापिनामपि जानीयात्
कर्माणि च पृथक् पृथक्” । चरकश्च “ते व्यापिनोऽपि
हृत्तम्योरधोमध्योर्हृत्संश्रयाः” इति । अथ तत्तत्स्थानग-
तस्य स्नेहणः कर्माण्याह “कृदनः कृदयत्यन्नमात्मर-
क्तप्रापराग्यपि । अनुमृत्तानि च अन्नस्थानान्यदक
कर्माणां” । अयमर्थः कृदनोऽन्नं कृदयति तेन संहत
मद्यं भेदं प्राप्नोति । अपराग्यपि स्नेहस्थानानि हृद-
यादीनि मार्गेण गत्वा तत्र तत्र हृदयालम्बनसंस्था
रणरसग्रहणसमस्तेन्द्रियतर्पणसन्निधौ स्नेहणादुदक कर्मा-
भिरनुमृत्तानि उपकरोति । तथा च “रसयक्तात्मधीर्येष
हृदयस्थालम्बनयु । त्रिकसम्भारणं चापि विदधात्यव-
लम्बनः” । त्रिकं शिरोबाह्वयसन्निधुः । “उभावपि
ततः सौम्यौ तिष्ठतश्चालिके यतः । ततो “रसान्विजानी-
यात् रसनारसनौ समौ” । रसना रसनेन्द्रियं रसनः क-
ण्ठस्य कफः । “स्नेहनः स्नेहदानेन समस्तन्द्रियतर्पणः ।